

3) середньої інвестиційної привабливості (Волинська, Вінницька, Закарпатська, Миколаївська, Кіровоградська, Івано-Франківська, Луганська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Черкаська, Чернівецька, Хмельницька області);

4) низької інвестиційної привабливості (Житомирська, Чернігівська, Херсонська області) [2].

На п'ятому етапі проводиться оцінка інвестиційної привабливості окремих конкретних проектів. Результати цієї оцінки використовуються для розрахунків показників економічної ефективності реалізації таких проектів за допомогою економіко-математичного аналізу даних річного балансу та звіту про фінансові результати діяльності підприємств. Основними групами показників для визначення є показники оцінки майнового стану, фінансової стійкості, ліквідності, прибутковості, ділової активності підприємства.

В Україні продовж останніх років спостерігаються позитивні зміни в інвестиційних процесах, а саме: темпи надходжень інвестицій в основний капітал перевищують динаміку росту ВВП та промислового виробництва, значно збільшуються обсяги довгострокових кредитів. Отож, в умовах розвитку економіки важливе значення має залучення інвестицій до України, вдосконалення управління інвестиційною діяльністю, ефективність політики, спрямованої на забезпечення високого рівня інвестиційної привабливості держави, сектору економіки, галузі та підприємства.

Література:

1. Носова О.В. *Інвестиційна привабливість підприємства* / О.В. Носова // *Стратегічні пріоритети*. – 2007. – № 1 (2). – С. 120-126.
2. Левицький Р. Д. *Інвестиційна привабливість міст та регіонів України* / Р. Д. Левицький // *Страхова справа*. — 2006. — № 2.

Віталій СЛОБОДЯН

студент факультету банківського бізнесу, ТНЕУ

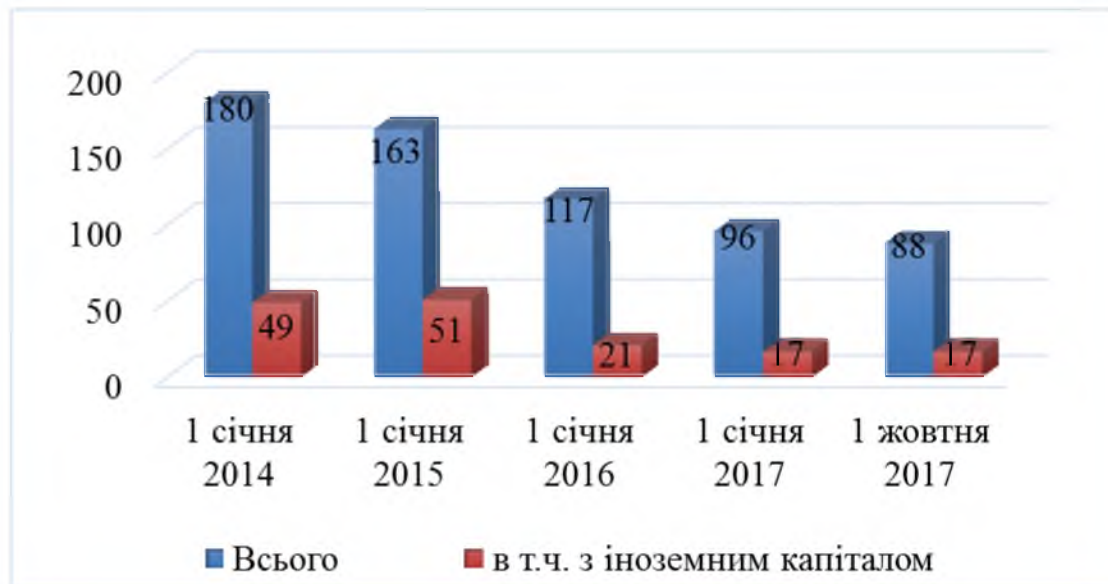
АНАЛІЗ ПРИЧИН ТА НАСЛІДКІВ БАНКІВСЬКОЇ КРИЗИ 2014–2017рр

Банківська система є ключовою ланкою економіки, що має здійснювати розрахунки між фізичними особами, суб'єктами господарювання та державою, забезпечувати залучення коштів вкладників, їх подальше надання позичальникам в якості кредитних ресурсів та своєчасний розрахунок як з позичальниками, так і з вкладниками. Цьому сприяє підвищення їх довіри до банків та прозорість діяльності Національного банку.

У 2014-2017 рр. банківська система України стикнулася із найбільш глибокою кризою за часи свого існування. До початку поточної кризи, станом на 01.01.2014 р., банківська система налічувала 180 установ. Протягом 2014-

2017 рр. НБУ визнав неплатоспроможними 92 банка. Таким чином, платоспроможним на сьогодні є 88 банків.[2]

З початку 2016 року кількість функціонуючих банківських установ скоротилася на 21. Станом на 01 січня 2017 року ліцензію Національного банку України мали 96 банківських установ (в т.ч. 17 з 100% іноземним капіталом). А у жовтні 2017 р. їх кількість налічувала 88 банківських установ (в т.ч. 17 з іноземним капіталом) (рис.1).[2]

Рис. 1. Динаміка кількості банківських установ

Таким чином в банківській системі України сформувалася чергова банківська криза, ключовими ознаками якої стали :

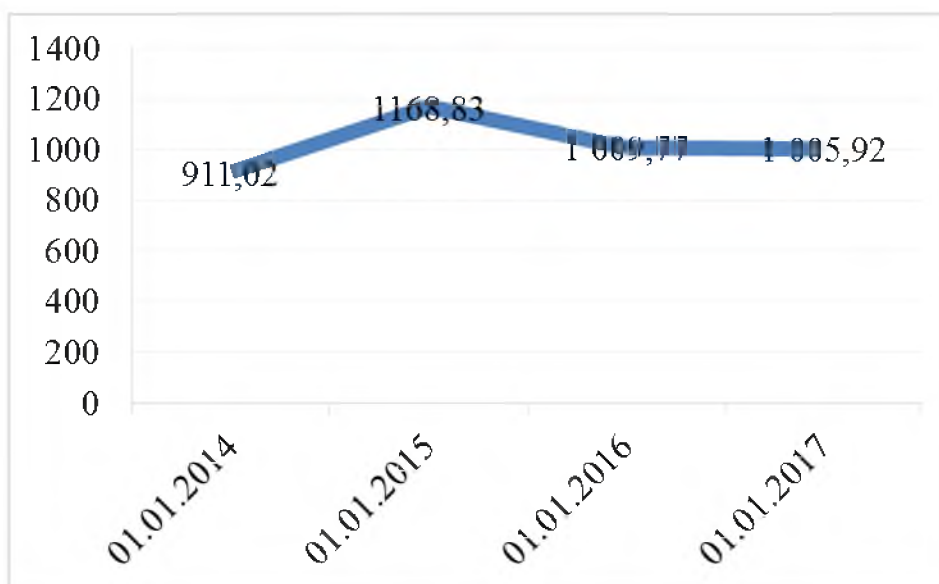
- Втрата банківською системою вкладів населення.
- Замороження кредитної активності та зменшення кредитного портфеля БСУ.
- Погіршення якості кредитного портфеля банків.
- Скорочення банківських доходів на фоні зростання витрат провокує збитковість як окремих банків, так і банківської системи в цілому.
- Збитки банківської системи обумовлюють скорочення її власного капіталу.

За результатами останніх опитувань, що проводилося Центром соціального моніторингу та Інститутом соціологічних досліджень ім. Яременко, зараз банкам не довіряють 70% громадян.[3]

Обсяг зобов'язань БСУ збільшувався з початку 2014 року завдяки суттєвій девальвації національної валюти, та станом 01.01.2015 складала 1 168,83 млрд. грн.

Протягом 9 міс. 2015 року обсяг клієнтського кредитного портфеля скоротився (на 9,47% або 95 334 млн. грн.) та станом на 01.01.2014 р. склав 911,02 млрд. грн.

Протягом 2016 року обсяг клієнтського кредитного портфелю скоротився на 0,4% (3,85 млрд. грн.) та станом на 01.01.2017 р. відповідав 1 005,92 млрд. грн. проти 1 009,77 млрд. грн. на початок року (рис.2.) . Скорочення загального обсягу кредитного портфелю відбувалося внаслідок зменшення протягом року суми кредитів, наданих фізичним особам. За підсумком 2016 року їх обсяг знизився на 10,43% до 847,09 млрд. грн. Кредити, надані суб'єктам господарювання за підсумком року навпаки збільшилися на 1,98% та на початок 2017 року досягли 157,39 млрд. грн.[1]

Рис. 2. Динаміка обсягу клієнтського кредитного портфелю банків України (млрд. грн.)

Погіршення якості кредитного портфелю призводить відразу до двох негативних наслідків:

- Позичальники припиняють своєчасно сплачувати відсотки по проблемних кредитах. Отже, банківські доходи зменшуються.
- Погіршення категорії позичальників змушує банки формувати під проблемні кредити додаткові страхові резерви за рахунок витрат.

Таким чином, одночасно зі зменшенням доходів зростають банківські витрати. У ситуації, яка склалася у банківському секторі, певною мірою винні і Національний банк України, і власники банків, і самі вкладники. Повернути довіру до українських банків може лише зміцнення системи. Для цього, у свою чергу, необхідні реформи на рівні законодавства.

Література:

1. Національне рейтингове агентство «Рюрік» [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://rurik.com.ua/>

2. Офіційний сайт Національного банку України [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://www.bank.gov.ua/control/uk/index>